

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Lubice Filovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci navrhovateľky **I. H.**, bytom Š., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. septembra 2010, č.k. 5 Sd 182/03 - 142, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 21. septembra 2010, č.k. 5 Sd 182/03 - 142, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X.X. zo 4. februára 2008 a rozhodnutie odporkyne číslo X. z 11. februára 2008 a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd v konaní vedenom pod sp.zn. 5Sd 182/03 preskúmaval zákonnosť rozhodnutí odporkyne číslo X. z 5. mája 2003, ktorým odporkyňa podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom

zabezpečení (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“) navrhovateľke od 24. januára 2002 priznala čiastočný invalidný dôchodok 2 185 Sk mesačne. Preskúmaval tiež zákonnosť rozhodnutí číslo X. č. 1 a č. 2 z 23. mája 2003, ktorými odporkyňa podľa § 29 ods. 3 zákona, resp. podľa § 29 a § 96 rozhodla o pokračovaní vo výplate invalidného dôchodku od 30. októbra 2001 do 23. januára 2002 a o odňatí invalidného dôchodku od 24. januára 2002 a zákonnosť rozhodnutia odporkyne číslo X. z 2. januára 2006, ktorým odporkyňa od 1. decembra 2005 zvýšila invalidný dôchodok navrhovateľky podľa § 73, § 112 ods. 4, § 263 ods. 7 a § 293e zákona č. 461/2003 Z.z. na 5 530 Sk mesačne. Krajský súd rozsudkom č.k. 5Sd 182/03 - 101 z 21. októbra 2008 rozhodnutia odporkyne z 5. mája 2003 a č. 1 a 2 z 23. mája 2003 potvrdil a rozhodnutie odporkyne z 2. januára 2006 zrušil. *Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 9So/14/2009 z 26. marca 2009 rozsudok krajského súdu č.k. 5Sd 182/03 - 101 z 21. októbra 2008 potvrdil v časti, týkajúcej sa rozhodnutia odporkyne z 5. mája 2003, v časti týkajúcej sa rozhodnutí odporkyne č. 1 a 2 z 23. mája 2003 uvedený rozsudok zrušil a opravný prostriedok navrhovateľky z 10. februára 2006 odmietol ako oneskorene podaný a v časti, týkajúcej sa rozhodnutia odporkyne z 2. januára 2006, rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.* Súčasne uvedeným rozsudkom najvyšší súd ako súd odvolací odmietol ako oneskorene podané aj odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu krajského súdu z 10. novembra 2008, č.k. 5 Sd č.k. 182/03 -75, ktorým krajský súd zamietol žiadosť navrhovateľky o ustanovenie advokáta. V odôvodnení rozsudku najvyšší súd poukázal na to, že ustanovenie § 263 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z. stratilo účinnosť a odporkyňa v tom istom správnom konaní po preskúmaní trvania invalidity rozhodnutím číslo X. z 11. februára 2008 podľa § 263a zákona č. 461/2003 Z.z. a § 29 zákona č. 100/1988 Zb. navrhovateľke od 21. októbra 2005 priznala invalidný dôchodok 6 120 Sk mesačne a rozhodnutím číslo X. zo 4. februára 2008 podľa § 263 ods. 1, § 112 ods. 2, 6 a 8 zákona č. 461/2003 Z.z. a podľa § 55 zákona č. 100/1988 Zb. rozhodla o odňatí čiastočného invalidného dôchodku a výplate invalidného dôchodku v sume 6 120 Sk mesačne od 21. októbra 2005. Najvyšší súd preto uložil krajskému súdu v ďalšom konaní preskúmať rozhodnutie z 2. januára 2006 v spojení s rozhodnutiami odporkyne zo 4. februára 2008 a 11. februára 2011.

V priebehu ďalšieho konania odporkyňa rozhodnutím číslo X. z 19. októbra 2009 zrušila svoje rozhodnutie z 2. januára 2006. Krajský súd vzhľadom na uvedené v ďalšom konaní preskúmaval už iba zákonnosť rozhodnutí odporkyne zo 4. februára 2008 a 11. februára 2008.

Krajský súd opakovane navrhovateľku predvolával na pojednávanie a napokon vec prejednal na pojednávaní dňa 21. septembra 2010 v neprítomnosti riadne predvolanej a neospravedlnenej navrhovateľky. Mal za preukázané, že pri kontrolnej lekárskej prehliadke podľa § 263 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. (v znení účinnom do 18. júla 2006) bola miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť určená na 80% a pri kontrolnej lekárskej prehliadke dňa 17. januára 2008 na účely § 263a zákona č. 461/2003 Z.z. bola uznaná invalidnou podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. od 21. októbra 2005. Posudok zo 17. januára 2008 považoval krajský súd za podrobný, pričom určenie vzniku invalidity dňom 21. októbra 2005 považoval za jednoznačné vzhľadom na zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľky z hľadiska psychiatrického, ktoré bolo potvrdené lekáskymi nálezmi. Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodnutia odporkyne zo 4. februára 2008 a 11. februára 2008 potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním, označeným ako „dovolanie proti rozsudku krajského súdu“. Poukázala na to, že jej žiadosti o ustanovenie advokáta krajský súd nevyhovel, hoci vzhľadom na zmeny v predpisoch I. podľa jej názoru o vec náročnú. K veci samotnej namietla, že odporkyňa konala pri odoberaní invalidných dôchodkov nezodpovedne a k navráteniu invalidného dôchodku pre 80%-ný rozsah došlo oneskorene až v roku 2005, hoci stále bola po ťažkej, onkologickej chorobe. Žiadala, aby jej bol invalidný dôchodok navrátený spätne odo dňa jeho odňatia.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach odvolania bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Z odvolania navrhovateľky vyplýva, že sa ním domáhala zrušenia rozhodnutí odporkyne a priznania invalidného dôchodku podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. odo dňa jeho odňatia, teda od 24. januára 2002 a nie až od 21. októbra 2005.

Predmetom súdneho prieskumu zostali len rozhodnutia odporkyne zo 4. februára 2008 a 11. februára 2008, týkajúce sa trvania nároku navrhovateľky na invalidný dôchodok od 21. októbra 2005.

Z dávkových spisov odporkyne vyplýva, že invalidný dôchodok bol navrhovateľke priznaný od 21. októbra 2005 podľa § 263a zákona č. 461/2003 Z.z., teda odo dňa vykonania kontrolnej lekárskej prehliadky na účely § 263 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do 18. júla 2006. V odvolaní proti rozsudku krajského súdu z 21. septembra 2010, č.k. 5 Sd 182/03 - 142, navrhovateľka namietala ich nezákonnosť len z dôvodu požiadavky na prinavrátanie invalidného dôchodku už od roku 2002.

Opravný prostriedok navrhovateľky z 10. februára 2006 proti rozhodnutiu odporkyne číslo X. č. 2 z 23. mája 2003, ktorým bol navrhovateľke invalidný dôchodok odňatý od 24. januára 2002, bol právoplatným rozsudkom najvyššieho súdu z 26. marca 2009, sp.zn. 9So/14/2009, odmietnutý z dôvodu jeho oneskoreného podania. Vzhľadom na uvedený právoplatný rozsudok ~~ide~~ o vec rozsúdenú (tzv. res iudicata) a v ďalšom konaní už preto krajský súd a v terajšom odvolacom konaní ani odvolací súd nemohli znovu preskúmať zákonnosť rozhodnutia o odňatí invalidného dôchodku od 24. januára 2002.

Okrem požiadavky na prinavrátanie invalidného dôchodku od roku 2002 navrhovateľka v odvolaní proti rozsudku krajského súdu neuviedla žiadny iný dôvod, pre ktorý by rozhodnutia odporkyne zo 4. februára 2008 a 11. februára 2008 považovala za nezákonné. Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni náhrada takých trov nepatrí zo zákona.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. apríla 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková